

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت
نویسنده: یورگ کروناور
فرستنده: نسترن نصرتی
۰۶ می ۲۰۲۳

بزرگترین شریک تجاری در قاره

سلسله مقالات درباره جمهوری خلق چین و راه طولانی مبارزه برای عدالت و رفاه.

بخش چهارم: چین در آفریقا

بیشرفت و ترقی چین جهان را تغییر داده است. جمهوری خلق نه تنها توانسته خود را از فقر رهانی بخشد. بلکه این کشور که از نظر اقتصادی بشدت رشد یافته است، مدتهاست که به یک فاکتور قدرت در جهان تبدیل شده است که سلطه جهانی غرب را به نبرد فرا می خواند. غرب به این موفقیت چین در زمینه رشد، ترقی و رفاه با حمله شدیدتر واکنش نشان می دهد – با جنگ اقتصادی و با تمرکز نظامی که نگرانی از درگیر شدن در جنگ جهانی سوم را در جهان افزایش داده است .

در مجموعه ای دوازده قسمتی یورگ کروناور در یونگه ولت به جنبه های اصلی این تحولات برای برجسته کردن پیامدهای ظهور جمهوری خلق برای روابط بین الملل می پردازد .

*****

ویدئویی در فضای مجازی دست به دست می شود. نوربرت لامرت، رئیس سابق بوندستاگ، رئیس کنونی بنیاد کنراد آدناور (حزب دموکرات مسیحی المان)، در حالی که روی صندلی راحتی در مقابل هاگ گینگوب، رئیس جمهور نامیبیا لمیده مشغول سخنرانی است و می گوید یک مشکلی وجود دارد: هر روز چینی های بیشتری به نامیبیا می آیند. در این بین، جامعه چینی چهار برابر المانی شده است و ...

گینگوب حرف او را قطع می کند و می پرسد «مشکل شما چیست؟» .

گینگوب در ادامه سخنانش می گوید «ما به المانی‌ها اجازه می‌دهیم بدون ویزا به کشور ما بیایند، در حالی که مردم ما در المان مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند. اما چین با ما اینطور رفتار نمی کند.»

و به هر حال: «هر بار که یک نفر از غرب به اینجا می آید، فوراً در مورد چینی‌ها حرف می زند و مشککش چین است.» این یعنی چه؟

ظاهراً غربی‌ها فکر می‌کنند «ما افریقائی‌ها بچه هستیم» که نمی‌دانیم چگونه با دولت‌های قدرتمند برخورد کنیم .

گینگوب با لحنی سرزنش آمیز ادامه می دهد: «من عروسک خیمه شب بازی شما نیستم!» «ما خودمان می‌دانیم که چگونه کشورمان را اداره کنیم». چینی‌هایی، که لامرت با لحنی عصبانی از دست آنها شاکی است، در کشور های افریقائی سرمایه‌گذاری می‌کنند – و این کار خوبی است .

این که که چرا جمهوری خلق چین به طور گسترده به یک شریک محبوب برای همکاری در کشورهای افریقائی تبدیل شده است دلایلی دارد. اندکی پس از تأسیس، جمهوری خلق این کشور به طور فعال از جنبش های آزادیبخش افریقائی که علیه اربابان استعماری اروپائی خود می جنگیدند، حمایتی همه جانبه کرد. حمایتی که برای افریقا فراموش نشدنی است.

در دهه ۱۹۶۰، در حالی که چین حتی هنوز در ابتدای روند رشد اقتصادی خود بود، اولین پروژه های توسعه را در کشورهای تازه استقلال یافته این قاره راه اندازی کرد .

رشد شتابان اقتصاد آنها که با سیاست اصلاحات و گشایش از سال ۱۹۷۸ آغاز شد، وضعیت را تغییر داده است: چین اکنون بخش قابل توجهی از مواد خامی را که صنعت پر رونق آن به مقدار زیادی می بلعد، از قاره افریقا تأمین می کند .

در دهه ۱۹۹۰ تجارت چین و افریقا رشد انفجاری داشت، در سال ۲۰۰۸ حجم تجارت آنها از مرز ۱۰۰ میلیارد دلار امریکائی گذشت و از سال ۲۰۰۹ جمهوری خلق بزرگترین شریک تجاری در کل قاره شده است .

از آغاز هزاره جدید، شرکت های چینی نیز با سرمایه گذاری در قاره افریقا حضور دارند. ابتداء سرمایه چینی روی استخراج مواد خام متمرکز شد، سپس به سرعت به ساخت زیرساخت ها نیز توجه نشان داد .

جاده ها، ریل های راه آهن، بنادر – بنا شدند: چین به آنها نیاز دارد تا بتواند منابع معدنی افریقا را که برای صنعت خود نیاز دارد حمل کند .

اما این نیز گزاره درستی است: در نهایت، زیرساخت ها به نفع همه هستند – از جمله به نفع اقتصاد محلی و مردم بومی .

گام بعدی این بود که شرکت های چینی نه تنها در مواد خام و زیرساخت ها، بلکه در کارخانه ها نیز سرمایه گذاری کردند .

تحقیقات شرکت مشاوره مک کینزی در سال گذشته نشان داد که یک سوم کل شرکت های چینی در افریقا اکنون در بخش تولید فعال هستند و حدود دوازده درصد از آلاینده های صنعت افریقا را تولید می کنند .

بنابراین، این سوال مطرح است که به دلیل نفوذ چین، آیا این قاره از تأمین‌کننده مواد خام به منطقه‌ای با دستمزد پائین تبدیل می‌شود؟

اول از همه: بله. بسیاری از مردم افریقائی امید دارند کشورشان به یک کشور صنعتی تبدیل شود، همانطور که چین به عنوان منطقه‌ای با حداقل دستمزد آغاز کرد و سرمایه‌های خارجی را جلب کرد و توانست به صنعت و تجارت خود رونق ببخشد.

آیا این طرح جواب می‌دهد؟ خوب، بالاخره خواهیم دید که جواب می‌دهد یا نه. هیچ تضمینی برای موفقیت طرح وجود ندارد - و در دراز مدت مشکلاتی هم به وجود آمده. به عنوان مثال، وام‌های چینی گاهی اوقات مشکلاتی را ایجاد می‌کنند، یعنی زمانی که نمی‌توانند به موقع بازپرداخت شوند و حتی اگر جمهوری خلق از شیوه‌های تهوع آور صندوق بین‌المللی پول برای کسب طلبش هرگز استفاده نمی‌کند و حتی در عوض مرتباً سعی می‌کند راه‌های حلی پیدا کند که برای بدهکاران ادامه کار و بازپرداخت بدهی امکان‌پذیر شود: به هر حال بدهکاری مشکلاتی به بار می‌آورد و هرگز خوشایند نیستند.

اما صحبت از افسانه «تله بدهی» که ظاهراً چین با ندانم کاری، حتی عمداً، کشورهای خارجی را به آن سوق می‌دهد، کاملاً بی‌اساس و ساختگی است - اما این به اتهامی رایج در غرب تبدیل شده.

در مجموع، حضور چین در افریقا بخوبی مورد استقبال مردم قرار گرفته است - به قدری خوب که بر اساس گزارش مؤسسه تحقیقاتی افروبارومتر، ۶۳ درصد از کل افریقائی‌ها معتقدند که جمهوری خلق تأثیر مثبتی بر کشور آنها دارد. در این زمینه چین پیش‌تاز است. ایالات متحده آمریکا در رتبه دوم قرار دارد (۶۰ درصد)، قدرت‌های استعماری سابق در اروپا با حدود ۴۶ درصد وضعیت خفت‌آوری قرار دارند. رفتار متکبرانانه نمایندگان آنها - رجوع کنید به لامرت - به این امر کمک می‌کند.